

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/156/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122381189
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:6122381189.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Agnesy Hricovej v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom v D., E. B. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá 7, IČO: 42 240 301 proti žalovaným: 1. B. F. C., nar. XX.X.XXXX, bytom v D., G. XXXX/X, 2. H. B. C., nar. X.X.XXXX, trvale bytom v D., G. XXXX/X, zastúpenému JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4, IČO: 35 544 163, o zaplatenie 6.013,78 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 9C/46/2022-174 zo dňa 24. apríla 2024

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku č. IV., V.
- II. Z r u š u j e rozsudok vo výroku č. VI. a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

- I. Žalovaná 1) je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 775,40 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 09. 08. 2022 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Súd konanie z a s t a v u j e o zaplatenie 32,88 eura s príslušenstvom.
- III. Súd konanie voči žalovanému 2) z a s t a v u j e.
- IV. Súd konanie v prevyšujúcej časti z a m i e t a.
- V. Súd náhradu trov konania žalovanej 1) zo strany žalobcu n e p r i z n á v a.
- VI. Súd priznáva žalovanému 2) náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalobcu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, doručenej Okresnému súdu Banská Bystrica, ktorou sa žalobca od žalovaných domáha zaplatenia sumy 6.013,68 eur s 5% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od podania žaloby do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, keďže je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území D., obec D., okres D., stavby so súpisným číslom XXXX, rodinného domu evidovaného na liste vlastníctva č. XXXX, od právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/102/2020 zo dňa 23.2.2022, dňa 19.4.2022. Predmetný rodinný dom bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ktoré bolo vyporiadané na základe vyššie uvedeného rozhodnutia súdu. Žalobca rodinný dom od roku 2011 neobýval. Od odsťahovania sa žalobcu a aj

v čase podania návrhu, v rodinnom dome sa zdržiavali žalovaní 1/ a 2/, ktorí rodinný dom užívali bez jeho súhlasu, aj po uplynutí troch mesiacov po právoplatnom skončení konania o vyporiadanie BSM. Žalobca a žalovaní 1/ a 2/ neuzatvorili nájomnú zmluvu a z toho dôvodu si žalobca uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zodpovedajúcemu primeranému nájomu za nehnuteľnosť za nasledovné obdobie od 25.7.2020 do 19.4.2022 (do právoplatnosti rozsudku o vyporiadani BSM) vo výške spolu 5.205,50 eur, zodpovedajúcej 1/2 celkového nájomu za nehnuteľnosť, ktoré pozostávajú od 25.7.2020 až 31.7.2020, t. j. 7 dní, 7 x 16,44 eur za deň, t. j. 115,08 eur/2 = 57,54 eur, od 8/2020 až 3/2022, t. j. 20 mesiacov x 500, t. j. 10.000,- eur/2 = 5.000,- eur, od 4/2022, t.j. 18 dní do právoplatnosti rozsudku o vyporiadani BSM, 18 x 16,44 eur za deň, t.j. 295,92 eur/2 =147,96 eur, od 4/2022 - 7/2022 (po právoplatnosti rozsudku o vyporiadani BSM) vo výške 1.608,28 eur zodpovedajúcej 1/1 celkového nájomu za nehnuteľnosť, na základe režimu vysporiadaného BSM, ktoré pozostávajú od 4/2022, t.j. 12 dní od právoplatnosti rozsudku, 12 x 16,44 eur = 197,28 eur, 5/2022 a 6/2022, t. j. 2 x 500,- eur za mesiac = 1.000,- eur, 7/2022, t.j. 25 dní, 25 x 16,44 eur za deň = 411,- eur. Celková čiastka, ktorá titulom bezdôvodného obohatenia vznikla predstavuje sumu 6.813,78 eur. Žalovaní 1/ a 2/ uhradili na predmetnú sumu dňa 29.6.2022 čiastku 800,00 eur, ktorú žalobca v tomto návrhu zohľadnil a o túto čiastku ponížil celkovú výšku bezdôvodného obohatenia. Žalobná istina, ktorú si žalobca týmto návrhom uplatňuje predstavuje čiastku 6.013,78 eur. Príslušenstvom istiny sú úroky z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa podania žaloby.

3. Žalovaní v 1. a 2. rade so žalobou nesúhlasili, keďže nárok titulom bezdôvodného užívania za užívanie predmetnej nehnuteľnosti si žalobca uplatňuje aj za dobu, keď ešte nebolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo, pričom právoplatnosť rozhodnutia súdu o vyporiadani ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) nastala až dňom 19.4.2022 s tým, že žalobca akceptoval bývanie v dome a na znak užívania domu aj žalovaná v 1. rade zaplatila žalobcovi z titulu nájomného 800,00 eur. Napriek tomu ale žalobca žalovaným zrušil ich trvalý pobyt a dňa 30.6.2022 aj zmluvu o dodávke elektriny, plynu a vyhrážal sa zrušením zmluvy o dodávke vody napriek tomu, že žalovaná 1/ platila všetky poplatky spojené s domom a jeho užívaním dodávateľom energií, ako aj mestu a to aj v rozsahu, na ktorom sa mal podieľať aj sám žalobca. Žalovaný v 2. rade, ktorý je synom žalobcu uviedol, že v dome býva od roku 2006, pričom je ťažko zdravotne postihnutý, čiastočný invalid s invalidným dôchodkom vo výške 140,00 eur mesačne a žalovaná v 1. rade je jeho opatrovateľkou. Preto navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania, rovnako ako žalovaná v 1. rade.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 456 OZ, súd zistil, že manželstvo žalobcu a žalovanej 1/ bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 4C/308/2013 zo dňa 9.9.2014, právoplatným dňa 13.8.2015. Dňom právoplatnosti rozsudku o rozvedení ich manželstva, došlo aj k zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva. Zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo rozvedených manželov bolo vyporiadané právoplatným rozhodnutím súdu ku dňu 19.4.2022. Predmetom bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej 1/, okrem iných hnutelných a nehnuteľných vecí, bol aj rodinný dom vedený na liste vlastníctva č. XXXX k. ú. D.. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaní 1/ a 2/ za žalované obdobie bývali v predmetnom rodinnom dome. Predmetom konania bolo rozhodovanie o peňažnom nároku uplatnenom žalobcom z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, za obdobie od 25.7.2020 do 22.7.2022, vo výške 500,00 eur mesačne. Podľa tvrdení žalobcu ide o bezdôvodné obohatenie, ktoré získali žalovaní 1/ a 2/, rozvedená manželka žalobcu a syn žalobcu tým, že za vyššie uvedené obdobie bývali v rodinnom dome, ktorý tvoril bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej 1/, rozvedených manželov a ktorý rozhodnutím súdu bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalobcu. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/102/2020 zo dňa 13.4.2022 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C/15/2018-301 zo dňa 13.1.2020, ktoré rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 19.4.2022. Súd mal za to, že za obdobie od 25.7.2020 do 19.4.2022 (do právoplatnosti rozsudku o vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva manželov) rodinný dom podliehal právnomu režimu v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ktorého pojmovým znakom je bezpodielovosť, čo znamená, že každý z vlastníkov je vlastníkom celej veci, v podiele 1/1 až do vyporiadania tohto spoluvlastníctva niektorým zo spôsobov uvedených v § 149 Občianskeho zákonníka. V danom prípade došlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej 1/ rozhodnutím súdu a vyporiadanie nastalo ku dňu právoplatnosti rozsudku o vyporiadani zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, ku dňu 19.4.2022 tak, že žalobca sa stal výlučným vlastníkom rodinného domu. Žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia si

uplatňoval na skutkovom základe, že žalovaná 1/ získala bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu. S tvrdením, že žalovaná 1/ za obdobie od 25.7.2020 do 19.4.2022 bývala v dome bez právneho dôvodu súd nesúhlasil, vychádzajúc z toho, že za vyššie uvedené obdobie bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej 1/ nebolo vyporiadané a vzhľadom na bezpodielovosť tejto formy spoluvlastníctva žalovaná 1/ realizovala svoje vlastnícke právo k tejto veci, preto na jej strane za obdobie od 25.7.2020 do 19.4.2022 nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcu. Z tohto dôvodu súd žalobu za obdobie od 25.7.2020 do 19.4.2022 zamietol ako nedôvodnú. Od 20.4.2022 žalobca bol výlučným vlastníkom rodinného domu. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná 1/ naďalej bývala v rodinnom dome, avšak v tomto období už v dome bývala bez právneho dôvodu, nakoľko už nebola vlastníčkou domu a nepreukázala, že by mala iný právny dôvod na užívanie rodinného domu. Z týchto dôvodov žalobcom uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovanej 1/ za obdobie od 20.4.2022 do 23.7.2022 je dôvodný s tým, že výška bezdôvodného obohatenia zodpovedajúca primeranému nájomnému za rodinný dom bola ustálená vo výške 500,00 eur mesačne v konaní sp. zn. 11C/13/2023, vychádzajúc z predložených listinných dôkazov, vyjadrenia realitnej kancelárie a inzerátov z inzertného portálu H., týkajúcich sa obdobných nehnuteľností. Predmetom konania v právnej veci sp.zn. 11C/13/2023 Okresného súdu Rožňava bolo vydanie bezdôvodného obohatenia žiadaného žalobcom od žalovaných 1/ a 2/ za užívanie rodinného domu za obdobie od 23.7.2022 do 24.11.2022. V priebehu konania žalobca za dva dni za mesiac júl 2022 žalobu vzal späť v sume 32,88 eur s príslušenstvom, keďže o tom už bolo rozhodnuté v konaní sp. zn. 11C/13/2023 Okresného súdu Rožňava. Na základe čiastočného späťvzatie žaloby o 32,88 eur s príslušenstvom, súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil v zmysle § 145 ods. 2 CSP. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná 1/ dňa 29.6.2022 uhradila žalobcovi 800,00 eur za užívanie rodinného domu na základe jeho výzvy formou SMS správy zo dňa, ktorou žiadal úhradu za mesiace máj, jún, júl 2022. Túto platbu v sume 800,00 eur je potrebné považovať za čiastočné plnenie za tieto mesiace, teda za žalované obdobie od 20.4.2022 do 23.7.2022, preto súd žalobu o zaplatenie 800,00 eur s príslušenstvom zamietol. Preto po odpočítaní sumy 800,00 eur od celkovej sumy 1.608,28 eur žiadanej za obdobie od 20.4.2022 do 23.7.2022 a 32,88 eur, ohľadom ktorej došlo k späťvzatiu žaloby, zostatok predstavuje 775,40 eur, ktorý súd žalovanú 1/ zaviazal za obdobie od 20.4.2022 do 23.7.2022 k zaplateniu žalobcovi spolu s príslušenstvom, vychádzajúc z ustanovenia § 517 ods. 2 OZ v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Žalovaná bola zaviazaná k zaplateniu úrokov z omeškania z dlžnej istiny odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu na vydanie platobného rozkazu, od 9.8.2022, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by pred doručením návrhu na vydanie platobného rozkazu, ktorý možno považovať za výzvu na plnenie, žalovanej 1/ bola doručená iná výzva na zaplatenie dlžnej sumy. Platobný rozkaz a návrh na vydanie platobného rozkazu bol žalovanej 1/ doručený dňa 8.8.2022, čo vyplýva z doručky nachádzajúcej sa na čl. 29 spisu s odkazom na ust. § 517 ods. 1 vety prvej, § 517 ods. 2 OZ, ako aj ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonáva ust. § 517 ods. 2 OZ.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP, ako aj § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP a keďže žalobca sa domáhal zaplatenia sumu 6.013,78 eur s príslušenstvom od žalovanej 1/, ktorá suma predstavuje 100 % pre výpočet náhrady trov konania. Žalovaná 1/ bola zaviazaná na zaplatenie sumy 775,40 eur, ktorá suma predstavuje 13 % zo žiadanej sumy. Žalovaná bola teda úspešná v konaní na 87 % a žalobca na 13 %, z čoho vyplýva, že po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej, žalovaná by mala právo na pomernú náhradu trov konania vo výške 74 % v pomere k celku. Z obsahu spisu nevyplýva, že by na strane žalovanej 1/ vznikli trovy konania, preto súd náhradu trov konania žalovanej 1/ nepriznal.

6. O nároku na náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovaným 2/ súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca vzal žalobu späť voči žalovanému 2/ deň pred uskutočnením pojednávania a dôvod späťvzatie odôvodnil prostredníctvom svojej zástupkyne tým, že ide o jeho syna, ktorého nechce zaťažovať súdnymi spormi. Dôvodom späťvzatie žaloby teda nebolo plnenie zo strany žalovaného 2/ po podaní žaloby na súd, preto späťvzatie žalobcu je potrebné považovať za procesný neúspech žalobcu v konaní a preto žalobca bol zaviazaný k náhrade trov konania žalovanému 2/ v plnom rozsahu.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca a to proti výroku IV., ktorým súd konanie v prevyšujúcej časti zamietol, ako aj proti výroku pod č. VI., ktorým súd priznal žalovanému v 2. rade voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že ním uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný a to titulom bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v úhrade nájomného s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/69/2009 zo dňa 10.4.2019, ako aj ust. § 145 ods. 2 OZ o tom, že obe sporové strany spoločne a nerozdielne sú oprávnené z nájomnej zmluvy. Uviedol, že pokiaľ ide o skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia do majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu, k jej naplneniu okrem už uvedených podmienok dochádza vtedy, ak oprávnený z bezdôvodného obohatenia poskytoval obohatenému plnenie, na ktoré od počiatku, t.j. od okamihu, kedy ho oprávnený začal obohatenému poskytovať, nebol žiadny právny dôvod pre takéto plnenie za predpokladu, že o tom nemal subjektívnu vedomosť (viď rozsudok NS SR zo dňa 27.11.2019 č.k. 3Obdo 57/2019, berúc do úvahy aj nález Ústavného súdu ČR zo dňa 10.3.2012 sp.zn. II.ÚS 2929/10). Súd ale neposudzoval v danej veci konkrétne skutkové okolnosti a vôbec sa nezaoberal tým, že žalovaná v 1. rade užívala nehnuteľnosti výlučne sama, čím ukrátila žalobcu na hodnote nájmu vo výške 1/2. Ak by došlo k prenájmu nehnuteľnosti tretej osobe, tak znížila svoj majetok o náklady na nájomné inej nehnuteľnosti, ktorú jej ochotne pomáhal žalobca dlhodobo hľadať a rovnako znížila hodnotu majetkových práv v rozsahu uplatnenej výšky nájmu práve na strane žalobcu a to napriek okolnostiam, ktoré vyšli najavo práve v konaní o vyporiadanie BSM s odkazom aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/181/2022 zo dňa 14.11.2022, kde: „Podľa názoru odvolacieho súdu niet v posudzovanej veci žiadneho zákonného ani logického dôvodu, aby vlastník nehnuteľnosti nemohol s touto nakladať podľa vlastného uváženia. ...Vysporiadanie BSM je zákonným dôsledkom jeho zániku a právoplatný rozsudok o jeho vyporiadaní nemôže byť následne negovaný, resp. „narušený“ uznesením o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým by sa poprel výsledok tohto rozsudku a v rozpore s ním by sa žalobcovi, ako vlastníkovi nehnuteľnosti, neumožnilo disponovať so svojim vlastníctvom ... V neposlednom rade nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že len vďaka žalobcovi, ktorý napriek tomu, že dlhodobo v nehnuteľnosti nebýva, platil po rozvode manželstva splátky hypotekárneho úveru, čerpaného počas trvania manželstva, nedošlo zo strany veriteľa VÚB a.s. k uplatneniu záložného práva a k predaju nehnuteľnosti, čím by došlo k strate vlastníckeho práva k nej a tým aj k tvrdenej strate bývania u žalovanej oveľa skôr. Žalovaná, ktorá v nehnuteľnosti bývala, aj keď bola vystavená hrozbe takejto možnosti strate bývania, nemala potrebu jej zabrániť prispením aspoň určitej čiastky na platenie splátok, resp. nepreukázala, že vyvinula aspoň nejakú snahu na zachovanie bývania, ponechala túto povinnosť na žalobcovi, ktorý nehnuteľnosť neužíval.“ Žalovaná sa v danom konaní nikdy nesprávala zodpovedne ako vlastník nehnuteľnosti, keďže práve žalobca sa značnou mierou podieľal na starostlivosti o tieto nehnuteľnosti. Vzhľadom na predmet sporu a osobný vzťah sporových strán – otca a syna, ktorému žalobca pomáhal a staral sa o jeho potreby, je tu daný dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie úspešnej strany sporu nároku na náhradu trov konania so zohľadnením všetkých skutočností, na ktoré v rámci odvolacích námietok proti výroku VI. napadnutého rozsudku aj žalobca poukazoval. Navrhoval, aby v zmysle § 388 CSP odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi 100% nárok na náhradu trov konania, prípadne aby zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhoval potvrdiť rozsudok v napadnutých výrokoch ako vecne správny, keďže žalobca evidentne procesne zavinil zastavenie konania a tým aj vznik zjavne zbytočných trov konania. Uviedol, že ak žalobca poukazuje na pozitívny vzťah k jeho osobe, z akého dôvodu podal žalobu s tým, že bol aj iniciátorom odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 2Co/181/2022 zo dňa 4.11.2022, pričom žalobca má voči nemu vyživovaciu povinnosť, o ktorej zrušení nikdy nebolo rozhodnuté a ktorá nepretržite trvá tak, ako to prezentuje, dávajúc do pozornosti jeho výrazný zdravotný hendikep. Čo sa týka späťvzatia žaloby voči jeho osobe, žalobca ale neuviedol žiadne dôvody, ktoré by bolo možné subsumovať pod ust. § 257 CSP s tým, že on okrem invalidného dôchodku iný príjem nemá, je bezmajetný a napriek tomu sa jeho otec voči jeho osobe domáha peňažného plnenia.

9. Žalovaná v 1. rade v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že ho považuje za absolútne nedôvodné, nenapĺňajúce žiaden z odvolacích dôvodov a preto navrhuje napadnutý výrok rozsudku pod č. IV. potvrdiť ako vecne správny. Poukazovala na svoju starostlivosť o chorého žalobcu, ako aj o chorého syna s tým, že tvrdenie žalobcu o tom, že po rozvode manželstva musel platiť splátky hypotekárneho úveru vo VÚB uviedla, že tento bol v sume 13.887,44 eur rozsudkom krajského súdu o vyporiadaní BSM sp.zn. 9Co/102/2020 zo dňa 23.2.2022 odpočítaný z hodnoty nehnuteľnosti 128.000,00 eur a zostatok úveru v sume 7.897,51 eur bol prikázaný žalobcovi aktuálne k vyhláseniu rozsudku v sume 5.038,38 eur

a teda nebol v tomto smere nijako poškodený. Poškodenou bola naopak ona, ktorá platila všetky poplatky súvisiace s vlastníctvom domu, o nehnuteľnosť sa zodpovedne ako vlastník starala a udržiavala dom v užívateľskom stave (oprava kotla, kosenie, kosačka, natieranie plotu, platenie poplatky mestu, SIPO, atď.). Mala za to, že v danom prípade nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, keďže konanie žalobcu je maximálne nespravodlivé a nemorálne voči žalovanému v 2. rade ako synovi, ktorý je ťažko zdravotne postihnutou osobou, berúc do úvahy aj zrušenie zmluvy o dodávke elektriny, trvalého pobytu a o ich vysťahovaní bez pomoci žalobcu ako otca žalovaného v 2. rade z bytu bez vyriešenia bytovej otázky.

10. Žalobca v podanom vyjadrení k vyjadreniu žalovaných uviedol, že súd v danom spore neposudzoval konkrétne skutkové okolnosti a nezaoberal sa skutočnosťou, že žalovaná v 1. rade užívala nehnuteľnosť výlučne sama so žalovaným v 2. rade, čím ukrátila žalobcu na hodnote nájmu vo výške 1/2, ak by došlo k prenájmu nehnuteľnosti tretej osobe, pričom žalovaný v 2. rade je dospelý 42-ročný syn, ktorý rovnako užíval danú nehnuteľnosť spoločne so žalovanou v 1. rade bez primeraného plnenia napriek tomu, že má vlastný príjem a okrem invalidného dôchodku si privyrába aj umeleckou tvorbou, keďže má vystavené obrazy v priestoroch Františkánskeho kláštora na Námestí baníkov v Rožňave. Späťvzatie žaloby voči žalovanému v 2. rade prisľúbil, ale žalovaný v 2. rade ho počas rozhovoru neinformoval o právnom zástupcovi, čím by mu mali vzniknúť trovy konania. Preto zotrváva na podanom odvolaní, ako aj odvolacích námietkach voči výrokom pod č. IV. až VI. napadnutého rozsudku. Žalovaný v 2. rade poukazoval na protirečivosť argumentácie žalobcu a jeho účelové správanie, pričom len vo výnimočných prípadoch, čo nie je naplnené v tomto konaní, súd neprizná úspešnej strane nárok na náhradu trov konania.

11. Žalovaná v 1. rade v podanom vyjadrení opätovne poukazovala na už podané vyjadrenie k odvolaniu žalobcu a na to, že nie je pravdou, že požívala len výhody z užívania spoločnej nehnuteľnosti, keďže sa starala o nehnuteľnosť ako aj o syna, pričom žalobca sa odsťahoval a všetky udržiavacie práce na dome nechal na ňu, ako aj starostlivosť o ich syna. Súd preto správne prijal záver, že takýmito ustanoveniami sú ustanovenia o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Pojmovým znakom tohto spoluvlastníctva je bezpodielovosť, teda každý z manželov je vlastníkom celej veci v podiele 1/1, preto za obdobie do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdov o vysporiadaní zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu rozvodom ich manželstva, do 19.4.2022, na strane žalovanej nevzniklo bezdôvodné obohatenie, nakoľko pokiaľ bývala v dome, ktorý bol predmetom vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, realizovala svoje vlastné právo v tejto veci.

12. Ďalšie vyjadrenia strán sporu neboli podané.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako odvolanie podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku IV. v spojení s výrokom o trovách konania pod č. V. vecne správny. Preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok potvrdil.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30.9.2025 o 10.50 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 215//II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 23.9.2025 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený inou procesnou vadou konania danou aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 3.12.2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016.

16. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

19. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

20. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Napadnuté rozhodnutie citované zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP nepostráda, a preto s apelom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd len dopĺňa odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tom znení, že odvolacie námietky uplatnené zo strany žalobcu sú totožné s jeho procesným útokom, s ktorým sa súd prvej inštancie vecne správne vysporiadal a to čo sa týka procesného postupu v zmysle § 185 a nasl. CSP, keďže v spore vykonal relevantné dokazovanie pre náležité rozhodnutie v spore, ktoré vyhodnotil v zmysle § 191 a nasl. CSP, čím procesne nepochybil a rovnako vec právne správne posúdil. Keďže odôvodnenie rozhodnutia spĺňa zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP, svojim konaním neodňal súd prvej inštancie žalobcovi právo na spravodlivý proces, nakoľko súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania. Ak súd vyzve stranu, aby sa vyjadrila o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa strana v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky (§ 157 ods. 1, 2 CSP), pričom pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona (§ 179 ods. 1 CSP).

22. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

23. Odvolací súd uvádza, že podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

24. Podľa § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

25. Podľa § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (1). Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (2).

26. Súd uvádza, že predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovaným v 1. a 2. rade titulom bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v ich užívaní rodinného domu, ktorého sa stal žalobca výlučným vlastníkom právoplatnosťou rozsudku Krajského súdu v Košiciach o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, t.j. žalobcu a žalovanej v 1. rade ku dňu 19.4.2022. Predmetom konania bolo rozhodovanie o peňažnom nároku uplatnenom žalobcom z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, za obdobie od 25.7.2020 do 22.7.2022, vo výške 5.205,50 eur - 25.7.2020 do 19.4.2022 (do právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní BSM), zodpovedajúcej 1/2 celkového nájmu za nehnuteľnosť, ktoré pozostávajú od 25.7.2020 až 31.7.2020, t. j. 7 dní, 7 x 16,44 eur za deň, t. j. 115,08 eur/2 = 57,54 eur, od 8/2020 až 3/2022, t. j. 20 mesiacov x 500, t. j. 10.000,- eur/2 = 5.000,- eur, od 4/2022, t.j. 18 dní do právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní BSM, 18 x 16,44 eur za deň, t. j. 295,92 eur/2 = 147,96 eur, od 4/2022 - 7/2022 (po právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní BSM) vo výške 1.608,28 eur zodpovedajúcej 1/1 celkového nájmu za nehnuteľnosť, na základe režimu vysporiadaného BSM, ktoré pozostávajú od 4/2022, t.j. 12 dní od právoplatnosti rozsudku, 12 x 16,44 eur = 197,28 eur, 5/2022 a 6/2022, t. j. 2 x 500,- eur za mesiac = 1.000,- eur, 7/2022, t.j. 25 dní, 25 x 16,44 eur za deň = 411,- eur. Celková čiastka, ktorá titulom bezdôvodného obohatenia vznikla predstavuje sumu 6.813,78 eur. Žalovaní 1/ a 2/ uhradili na predmetnú sumu dňa 29.6.2022 čiastku 800,00 eur, ktorú žalobca v tomto návrhu zohľadnil a o túto čiastku ponížil celkovú výšku bezdôvodného obohatenia. Žalobná istina, ktorú si žalobca týmto návrhom uplatňuje predstavuje čiastku 6.013,78 eur. Príslušenstvom istiny sú úroky z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa podania žaloby. Podľa tvrdení žalobcu ide o bezdôvodné obohatenie, ktoré získali žalovaní 1/ a 2/, rozvedená manželka žalobcu a syn žalobcu tým, že za vyššie uvedené obdobie bývali v rodinnom dome, ktorý tvoril bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej 1/, rozvedených manželov a ktorý rozhodnutím súdu bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalobcu. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/102/2020 zo dňa 13.4.2022 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C/15/2018-301 zo dňa 13.1.2020, ktoré rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 19.4.2022. Občiansky zákonník nemá ustanovenie o tom, podľa akých zákonných ustanovení sa spravujú vzťahy manželov, pokiaľ ide o veci, ktoré patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva, najmä správa tohto majetku v období, keď toto spoluvlastníctvo síce už zaniklo, avšak ešte nebolo vykonané jeho vyporiadanie, preto v zmysle ustanovenia § 853 Občianskeho zákonníka analogicky sa použijú ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy svojim obsahom a účelom im najbližšie. Takýmito ustanoveniami sú ustanovenia o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Za obdobie od 25.7.2020 do 19.4.2022 (do právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov) rodinný dom podliehal právnomu režimu v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ktorého pojmovým znakom tohto spoluvlastníctva je bezpodielovosť, čo znamená, že každý z vlastníkov je vlastníkom celej veci, v podiele 1/1 až do vyporiadania tohto spoluvlastníctva niektorým zo spôsobov uvedených v § 149 Občianskeho zákonníka. V danom prípade došlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej 1/ rozhodnutím súdu a vyporiadanie nastalo ku dňu právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, ku dňu 19.4.2022 tak, že žalobca sa stal výlučným vlastníkom rodinného domu, s čím sa súd s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP stotožňuje.

27. Preto odvolacie námietky žalobcu v tomto smere sú právne irelevantné, nakoľko žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia si uplatňoval na tom skutkovom základe, že žalovaná 1/ získala bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu. S tvrdením, že žalovaná 1/ za obdobie od 25.7.2020 do 19.4.2022 bývala v dome bez právneho dôvodu nie je možné súhlasiť vychádzajúc z toho, že za vyššie uvedené obdobie bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej 1/ nebolo vyporiadané a vzhľadom na bezpodielovosť tejto formy spoluvlastníctva žalovaná 1/ realizovala svoje vlastnícke právo k tejto veci. Preto na jej strane za obdobie od 25.7.2020 do 19.4.2022 nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcu a preto aj vecne správne súd žalobu za obdobie od 25.7.2020 do 19.4.2022 zamietol ako nedôvodnú, s odkazom na vecne správne vyhodnotenie skutkového stavu veci, ako aj právne posúdenie veci.

28. Od 20.2022 žalobca bol výlučným vlastníkom rodinného domu. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná 1/ naďalej bývala v rodinnom dome, avšak v tomto období už v dome bývala bez právneho dôvodu, nakoľko už nebola vlastníčkou domu a nepreukázala, že by mala iný právny dôvod na užívanie rodinného domu. Z týchto dôvodov žalobcom uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovanej 1/ za obdobie od 20.4.2022 do 23.7.2022 je dôvodný, pričom výška nájmu v konaní nebola sporná. Výška bezdôvodného obohatenia zodpovedajúca primeranému nájomnému za rodinný dom bola ustálená vo výške 500,00 eur mesačne v konaní sp. zn. 11C/13/2023, vychádzajúc z predložených listinných dôkazov, vyjadrenia realitnej kancelárie a inzerátov z inzertného portálu H., týkajúcich sa obdobných nehnuteľností. Predmetom konania v právnej veci sp. zn. 11C/13/2023 Okresného súdu Rožňava bolo vydanie bezdôvodného obohatenia žiadaného žalobcom od žalovanej 1/ a 2/ za užívanie rodinného domu za obdobie od 23.7.2022 do 24.11.2022. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná 1/ dňa 29.6.2022 uhradila žalobcovi 800,00 eur za užívanie rodinného domu na základe jeho výzvy formou SMS správy zo dňa, ktorou žiadal úhradu za mesiace máj, jún, júl 2022. Túto platbu v sume 800,00 eur je potrebné považovať za čiastočné plnenie za tieto mesiace, teda za žalované obdobie od 20.4.2022 do 23.7.2022, preto súd žalobu o zaplatenie 800,00 eur s príslušenstvom zamietol. Po odpočítaní sumy 800,00 eur od celkovej sumy 1.608,28 eur žiadanej za obdobie od 20.4.2022 do 23.7.2022 a 32,88 eur, ohľadom ktorej došlo k späťvzatiu žaloby, zostatok predstavuje 775,40 eur, k zaplateniu ktorej sumy bola žalovaná 1/ zaviazaná za obdobie od 20.4.2022 do 23.7.2022.

29. Nakoľko žalobca ani v odvolacom konaní učenými odvolacími námietkami, ktoré sú totožné s procesným útokom v konaní na súde prvej inštancie, relevantne nespochybnil procesnú obranu žalovanej v 1. rade v znení preukázania dôvodného opustenia ich spoločnej nehnuteľnosti žalobcu a ani to, že po odchode žalobcu z ich spoločnej nehnuteľnosti, sama žalovaná v 1. rade znášala náklady spojené s elektrinou, vodou a chodom spoločnej domácnosti, ako aj so starostlivosťou o ich ťažko zdravotne postihnutého syna, t.j. žalovaného v 2. rade, súd prvej inštancie vecne správne rozhodol, keď priznal žalobcovi uplatnený nárok až odo dňa 19.4.2022, kedy žalobca sa stal výlučným vlastníkom rodinného domu, nakoľko v období od 25.7.2020 do 19.4.2022 nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcu, keďže pojmovým znakom bezpodielového spoluvlastníctva je jeho bezpodielovosť, čo znamená, že každý z vlastníkov je vlastníkom celej veci v podiele 1/1 až do vyporiadania tohto spoluvlastníctva niektorým zo spôsobov uvedených v § 149 Občianskeho zákonníka, čo nespochybnil relevantne ani odvolateľ v podanom odvolaní a keďže žalovaná v 1. rade aj po právoplatnom vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej v 1. rade za obdobie od 20.4.2022 do 23.7.2022 predmetný byt obývala, súd priznal žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia, t.j. užívaním nehnuteľnosti bez právneho titulu uplatnený nárok, ktorého výšku v podanom odvolaní žalobca nerozporoval s tým, že súd konanie voči žalovanému v 2. rade z dôvodu späťvzatia žaloby zastavil (§ 145 ods. 1 CSP).

30. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam, z dôvodu nedôvodného uplatnenia odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/, tak odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku pod č. IV. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ako vecne správny s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP v spojení s výrokom o trovách konania pod č. V v právnom vzťahu žalobcu a žalovanej v 1. rade, keďže s napadnutým výrokom pod č. IV. súvisí s odkazom na ust. § 262 ods. 1 CSP.

31. Nakoľko súd prvej inštancie pri rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania „ex offa“ neposudzoval dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP, odvolací súd zrušil žalobcom napadnutý výrok pod č. VI., ktorým súd priznal žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP ako aj § 391 CSP a v rozsahu zrušenia výroku pod č. VI. vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že „ex offa“ je povinnosťou súdu preskúmať naplnenie dôvodov hodných osobitného zreteľa s odkazom na ust. § 257 CSP s poukazom na odvolacie dôvody v tomto smere zo strany žalobcu, berúc do úvahy aj vyjadrenie žalovaného v 2. rade, ktoré je potrebné po vyhodnotení dôkazov a po právnom posúdení veci odôvodniť s odkazom na ust. § 220 ods. 2 CSP.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).